



பாலைக்குயில்கள்

வழங்கும்

வலம்புரி

நூலினைப் பகுத்துணர்

மாச இதழ்

பங்குனி, 2007

இதழ் 2



விட்டு விடுதலையாகி நிற்பாய்...

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
தலையங்கம்	3
பாலைக்குயில்கள் பக்கம்	4
புத்தக அலமாரி	5
எழுத்தின் சிகரங்கள்	6
அயல் சினிமா	8
மொழிப்பெயர்ப்பு கதை	9
தமிழ் இனி...	10
அற்றைத் திங்கள்	11
கவிதைகள்	12
பெண்மொழி	13
தமிழ் இனி...	15
கவிதையின் அமிர்தக்கலசம்	16



ஆசிரியர்
பாம்பாட்டிச் சித்தன்

இணை ஆசிரியர்
வெ. சித்தார்த்

ஆலோசனைக் குழு
மஞ்சூர் ராசா, தமிழ்நாடன்
மற்றும் பாலைக்குயில் நண்பர்கள்

அட்டைப்பட ஓவியம்
ஓவியர் புகழேந்தி

வடிவமைப்பு
இரா. மணிகண்டன்

இணையதள முகவரி <http://paalaikuyilgal.wordpress.com>

மின்னஞ்சல் முகவரி valampurimagazine@gmail.com

அலைபேசி எண் 7603083, 6014106

பின் அப்பகுதியெங்கும் பெண்ணுடல்களில் சன்னதம் கொண்டு
வெளிக்கிளம்பி வந்தனர் மண்ணிலும் மொழியிலும் காலத்திலும்
கனவிலும் புதைந்து கிடந்த ஆயிரமாயிரம் தொல் மகளிர்.

- ஜெயமோகன் (கொற்றவை).

மார்ச் ஆறாம் தேதி மகளிர் தினம் கொண்டாடினோம். நாம் வாழும் காலம் உண்மையில் வீறுகொண்டெழுந்த பெண்ணினத்தின் காலம். "குடும்பம் பேணுதல்" என்ற, சமூகம் தனக்கிட்ட வினையையும் மீறி, தனது வாழ்பரப்பின் எல்லைகளை மகளிர் விரியச் செய்த காலமிது. இவ்விரிவு "குடும்பம்" என்ற அமைப்பில் ஏற்படுத்தியுள்ள சலனங்கள் சமூகத்தின் விவாதப்பொருளாகியிருக்கிறது. எந்த ஒரு சமூகமும் மற்றொன்றைப் போல அல்ல. நம் சமூகத்தின் கேள்விகளுக்கான விடைகளை நாம் வெளியிலிருந்து இறக்குமதி செய்தலாகாது. இவ்விவாதங்கள் நமக்கான விடைகளை நமக்களிக்கும் என்று நம்புவோம். ஆண்களுக்கு "திரவியம் தேடுதல்", பெண்களுக்கு "குடும்பம் பேணுதல்" என்ற நமது சமூகத்தின் வழமை, வழுவத்தொடங்கியுள்ள இந்நிலையில் பெண் முன்னேற்றத்தில் ஆண்களின் பங்கும் அதிகரிக்கிறது. இனியும், இம்மாற்றங்களை பற்றி அறியாத பாவனையுடன் ஆண்கள் இருக்கலாகாது. யௌவனப் பருவத்தை அடைந்துள்ள "சமூகப் பெண்"ணில் வளர்சிதை மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தும் வலியின் வெளிப்பாடாய் எழுகிறதோர் ஓலம். நாம் குறைந்தபட்சம் அவ்வோலத்தினை எதிரொலிக்கவாவது செய்யலாம்.

மகளிரின் இவ்வளர்ச்சியினை நாம் நம் இலக்கிய வெளியிலும் காணலாம். இன்றைய தமிழ் கவிதை சூழலில் தனித்துவம் மிக்க பெண்மொழி உருவாகியுள்ளது. பால்பேதமற்றதென நாம் நம்பிக்கொண்டிருந்த விழுமியங்கள் பலவும் இன்று பெண்மொழியின் தீண்டலினால் புது அர்த்தங்களை தரத்துவங்கியுள்ளன. தமிழின் பெண் கவிஞர்கள் சிலரது கவிதைகளை நம் வாசகர்களுக்கு வழங்குவதில் வலம்புரி பெருமைகொள்கிறது. இம்மாத வலம்புரியின் அட்டையில் இடம்பெற்றுள்ள "விட்டு விடுதலையாகும் பெண்"ணின் சித்திரம் ஓவியர் புகழேந்தியின் "அதிரும் கோடுகள்" தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ஓவியமாகும். இதை பயன்படுத்த அனுமதி அளித்த ஓவியர் புகழேந்திக்கு நன்றிகள் பல. மார்ச் மாதம் 30ஆம் தேதி மலையாள இலக்கிய ஆளுமைகளில் ஒருவரான திரு. ஓ. வி. விஜயன் அவர்களின் நினைவு நாள். அதையொட்டி, விஜயனைப் பற்றிய ஓர் அறிமுகக்கட்டுரையும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளது.

கடந்த இதழுக்கு கிடைத்த வரவேற்பு எங்களுக்கு பெரும் நம்பிக்கையை அளித்துள்ளது. இதழைப் படித்து கருத்து கூறிய அனைவருக்கும் எங்களது நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

வெ. சித்தார்த்

பாலைக்குயில்கள் பற்றி சில வரிகள்...

- வெ. பெரியசாமி

தாய் நாட்டை விட்டு கடல் கடந்து குவைத் நாட்டிற்கு வந்தவர்கள் அனைவரும் தொழிலை நாடி வந்தவர்கள் தான். அப்படி வந்தவர்கள் எல்லோரின் சிந்தையிலும் பலவித வண்ணக் கனவுகள். பலரின் சிந்தையில் கவிதை என்னும் நீர்நூறு. இந்த கவிதை படைப்பாளிகளை ஒன்று சேர்த்தால் எப்படி இருக்கும்? இந்த சிந்தனையின் முடிவு தான் "பாலைக்குயில்கள் தமிழ் கவிஞர்கள் சங்கம்".

நண்பர்கள் சிலர் ஒன்று கூட, 10-11-2000ல் பத்துக்கும் குறைந்த அங்கத்தினர்களோடு பாலைக்குயில்களின் முதல் கூட்டம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. முதலாவது ஆண்டு சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக கவிக்கோ வா.மு சேதுராமன் அவர்களை தமிழகத்திலிருந்து அழைத்து வந்து கவி விழா எடுத்தது. அதன் பின் வந்த வருடங்களில் கவியரசு வைரமுத்து, இராணி பத்திரிகை ஆசிரியர் முனைவர் அ.மா.சாமி, கவிஞர் முத்துவிங்கம், கவிஞர் கா. முத்து ஆகியோரை கடல் கடந்து அழைத்து வந்து விழா நடத்தி பெருமை சேர்த்தது. அத்தோடு மற்றைய அமைப்புகளின் நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ள வருகை தந்த அறிஞர் பெருமக்களை அழைத்து, அவர்களின் சுவையான பேச்சுகளையும் கவிதைகளையும் கேட்டு இரசிக்கத் தவறியதில்லை. இந்த வரிசையில் திரு ரவி தமிழ் வாணன், கலைமாணி பொன்னடியார், திரு வேலா தமிழ் வாணன், பேராசிரியர் அப்துல் காதர், திரு தமிழருவி அகியோர் அடங்குவர்.

பின் வந்த வருடங்களில், நமது கவிஞர்களின் கவித்திறமையை வளர்க்கும் நோக்கத்தோடு, அவர்களது கவிதைகளை ஆக்கப்பூர்வமாக விமர்சிப்பது, புகழ்பெற்ற தமிழ் மற்றும் பிறமொழி கவிஞர்களின் கவிதைகளை அறிமுகம் செய்வது, ஆகிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இம்முயற்சிகளின் விளைவாக அவர்களின் கவிதைப் படைப்புகளும் மெருகேற்றப்பட்டதாக விளங்கத் தொடங்கின.

இந்த சங்கம், தமது சேவை மற்றவர்களுக்கும் பயன்பட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் "பாலை குயில்கள் வாசகசாலை" என்ற ஒரு வாசகசாலையை தொடங்கி, அங்கத்தவர்கள் அல்லாதவர்-களுக்கும் புத்தகங்கள் எடுத்து வாசிக்கும் ஒரு திட்டத்தை தொடங்கி, வெற்றியுடன் நடத்துகிறது. இந்த அமைப்பின் மற்றுமொரு சிறப்பு, இப்பொழுது, "வலம்புரி" என்ற சிறு பத்திரிகையும் தொடங்கியமையாகும். அதன் மூலம் மற்றுமுள்ள தமிழ்க் கவிஞர்களும், தமிழ் ஆர்வமிக்கவர்களும் பயன் பெரும் வகையில் பல இலக்கிய செய்திகள் வெளியிடப்படுவதோடு, இது எந்த ஒரு வியாபார நோக்கமும் வியாபார விளம்பரமும் இல்லாத மாதாந்திர இலவச பத்திரிகையாகும்.

இந்தக்குயில்கள் தங்களின் திறமையைப் பெருக்கிக் கொள்வதோடு மற்றவர்களும் அதை பகிர்ந்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கோடு செயற்படுகிறது. அண்மையில் தமிழ் நாட்டில் ஒரு மூலையில் கவனிப்பாரற்று இருந்த ஒரு பள்ளிக்கு புத்தகங்கள் அன்பளிப்புசெய்துள்ளது ஒரு சிறப்பு செய்தி.

விளம்பரங்களை தேடி அலையாமல், தாமும் வளர்ந்து, தம்மைச் சுற்றி உள்ளோரும் வளரவேண்டும் என்று செயல்படும் இந்த பாலை குயில்கள் சங்கம் இந்திய தூதரகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட முதல் தமிழ் கவிஞர்கள் சங்கம் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

மஞ்சள் வெயில்

- பாம்பாட்டிச் சித்தன்

படைப்பாளி, தான் வாழும் காலத்தில் தன் செரிவான அனுபவங்களை, கனவின் சாரத்தை மொழி நிலத்தில் விதைகளாக தூவுகிறான் அல்லது இயல்புகளின் பரிபூரணம் தொனிக்கும் புனைவுலகை கண்டடையும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட வண்ணம் இருக்கிறான். பல்வேறு காரணிகளைச் சார்ந்து தூவிய விதைகளின் விதையுறைத்துக்கம் விடுபடலாம், அல்லது விடுபடாமலேயே போகலாம். கண்டடைந்த புனைவுலகின் பாறையின் முகடுகளில் தன் குரலின் எதிரொலியை கேட்டவாறே தற்கொலைக்கு முயலும் கொடுத்துயற்றுற்றவனாக, புனைவுலகின் பல்கூறுகளை வெளிக்கொணரும் தீவிர பரிசோதகனாக, ஆராய்ச்சியாளனாக இருப்பவனே இன்றைய படைப்பாளி.

நாம் முன் சொன்ன அத்தகு மொழிப்பரப்பில் பெய்த மழைநீர் சில்லிட விழித்துக் கொண்டுவிட்ட விதை தான் யூமா. வாசுகியின் "மஞ்சள் வெயில்" என்கிற புதினம். கதிரவன் என்கின்ற கவிஞன் (ஓவியனும் கூட) தனது காதலைப்பற்றி தானே சொல்லுகிற "சுய வாக்குமூலமாக" விரிகிறது நாவலின் களம். தாழ்வு மனப்பான்மையும், கூச்சமும் இணைந்து உருவாக்கும் பயமும், சோர்வும் கதிரவனை எப்போதும் ஆட்டுவித்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இதனிடையே தன்னை விட அதிகம் படித்தவளும், அழகியுமான ஜீவிதா என்னும் யுவதி தனது கவிதைகளையும், ஓவியங்களையும் ரசிப்பதை அறிந்து அவள் மேல் தீரா காதலுறுகிறான். அந்த காதலினால் அவன் மனதில் நேரும் வலி, எண்ணங்களின் நிழல்கள் அவனைச்சூழ்ந்து நிகழ்த்தும் "நிழற்கூத்து" அவனை மனச்சிதைவின் விளிம்பிற்கு இட்டுச்செல்கிறது.

தன்னைப் பற்றியும், தனது காதலைப் பற்றியும் சுழிந்தோடும் ஆழ்மனத்தின் நீரோட்டத்தை சித்திரமாக்கி சட்டகமிடும் முயற்சியில், தனிமனிதைச் சுற்றிய உறவுகளும் சூழலும் வந்தமர்ந்துக்கொள்வது இயல்பே. அதே போல் இந்த நாவலிலும் சூழ்ந்தைகள், நண்பர்கள், வீட்டின் உரிமையாளர், குடியிருப்பின் இரவு காவலர், பாட்டிசைக்கும் கலைஞன் என வரும் கதை மாந்தர்கள் அன்பு, கருணை மற்றும் மனிதநேயம் சுமந்தவர்களாகவும், வெறுப்பின் இயல்பு தங்களை பாதிக்காமல் வாழ்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

விவிலியத்தின் வாக்கிய கட்டமைப்பு மற்றும் வாசகங்கள் கொண்டு, ரஷ்ய செவ்விலக்கியத்திற்கு நிகராக தனது நடையை கொண்டுவர முயன்றுள்ளார் யூமா. வாசுகி, நல்ல முயற்சி.

நாம் முன்னர் சொன்ன கூற்றின்படி படைப்பின் விதையுறைத்துக்கம் கலையலாம், அல்லது கலையாமல் போகலாம். ஆனால், பலாபலன்களை எதிர்நோக்காது தன் எச்சத்தில் விதைகளை விதைத்துவிட்டு போகும் பறவையும் ஒரு படைப்பாளி தான். அந்த வகையில் வாசுகி, அங்கீகாரத்தை எதிர்பார்க்காத பறவை.

ஓ. வி. விஜயன் (ஜூலை 2, 1930 - மார்ச் 30, 2005)



பரிணாம வளர்ச்சி என்பது எந்த ஒரு துறையிலும் நிகழ்வது தான். முன்னமே இருக்கும் நிலையை அடித்தளமாய் கொண்டு, அதை ஆதரித்தும் மறுத்தும் அதன் நீட்சியாய் வளர்ந்தபடி இருக்கும் அந்தத் துறை. ஆனால் எப்போதாவது ஒரு முறை ஒருவர் வந்து அந்தத் துறையை சட்டென நெடுந்தூரம் அழைத்துச் சென்றுவிடுவார். அப்போதிலிருந்து அத்துறையை அந்நிகழ்விற்கு முன் / அந்நிகழ்விற்கு பின் என இரண்டாக பிரித்துவிடலாம். காட்டாக, 1982ல் வெளிவந்த "ஜெ.ஜெ. சில குறிப்புகள்" மூலம் சுந்தர ராமசாமி தமிழ் நாவல் துறையை அப்படி ஒரு தூரத்திற்கு இட்டுச்சென்றார். கிட்டத்தட்ட இதே போன்ற ஒரு

பாதிப்பை மலையாளத்தில் நிகழ்த்திய எழுத்தாளர் ஓ.வி. விஜயன். 1969ல் வெளிவந்த அவரது முதல் நாவலான "கசாக்கிண்டே இதிகாசம்"(கசாக்கின் இதிகாசம்) மலையாள நாவல் உலகில் ஓர் மிகப்பெரிய பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது. மலையாள நாவல் இயக்கத்தை கசாக்கிற்கு முன் / கசாக்கிற்கு பின் என பிரித்துவிடலாம் எனும் அளவிற்கு.

ஓ.வி. விஜயன் 1930ஆம் ஆண்டு பாலக்காட்டில் பிறந்தார். 1953ல் இவர் எழுதிய "பாதிரியார் கோன்லாலெஸிடம் கூறுங்கள்" என்ற சிறுகதையே இவரது முதல் இலக்கிய முயற்சி. ஒன்பது சிறுகதைத் தொகுப்புகளும், ஒன்பது நாவல்களும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுத்தாளராக மட்டுமன்றி கேலிச்சித்திரக்காரராகவும், பத்திரிக்கையாளராகவும் விளங்கினார். தி இந்து, ஸ்டேட்ஸ்மேன், பாட்ரியாட் உள்பட இந்தியாவின் தலைசிறந்த பல இதழ்களில் பணிபுரிந்துள்ள விஜயனின் கேலிச்சித்திரங்கள் மூன்று தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவரது சிறுகதைகள் மற்றும் நாவல்கள் பலவற்றை இவரே ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்தார்.

கசாக்கின் இதிகாசம் என்ற தனது முதல் நாவலை எழுத இவர் பன்னிரண்டு ஆண்டு காலம் எடுத்துக்கொண்டார். கசாக் எனும் கற்பனை கிராமத்தை கதைக் களமாகக் கொண்ட நாவல் "கசாக்கின் இதிகாசம்". கசாக்கில் புதிதாக தொடங்கப்பட்டுள்ள பள்ளிக்கு ஆசிரியராக வரும் ரவி என்ற கதாபாத்திரத்தில் இருந்து தொடங்கும் இந்நாவல், ரவியின் இருத்தலியல் தேடல்களையும் அலைக்கழிப்புகளையும் அவரது வருகை கசாக்கில் நிகழ்த்தும் சலனங்களையும் விவரிக்கிறது. மனிதனின் இருப்பிற்கான காரணம் என்ன என்ற ஆதி கேள்விக்கு விடை தேடும் முயற்சியாகவும் இந்நாவலை கூறலாம். பாலக்காட்டின் தமிழ் கலந்த கொச்சை மலையாளம், காலத்தின் முன்னும் பின்னும் தங்குதடையற்று கதைசொல்லி உலாவும் விதம், மிகச்சிறிய வெளிநிகழ்வுகளின் மூலம் கதாபாத்திரங்களின் உள்போராட்டங்களை விளக்கிச்செல்லும் பாணி என நாவலின் பல பண்புகள் மலையாள இலக்கிய உலகின் மைல்கல்லாக இப்படைப்பை நிறுவின. "கசாக்கின் இதிகாசம்" மாத்ருபுமி வார இதழில் 1968ஆம் ஆண்டு தொடராக வந்து பெரும் வரவேற்பை பெற்றது. அடுத்த ஆண்டே புத்தக வடிவிலும் வெளிவந்தது. 1995ஆம் ஆண்டு இந்நாவல் ஓ. வி. விஜயனின் மொழிபெயர்ப்பில் ஆங்கிலத்தில் பென்சுயின் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

ஓ.வி. விஜயனின் மற்ற நாவல்கள் : தர்மபுராணம், குருசாகரம், மதுரம் காயந்தி, பிரவாசகண்டே வழி மற்றும் தலைமுறைகள்.

ஓ.வி. விஜயன், தேசிய அளவில் பத்மபூரி மற்றும் பத்மபூஷன் விருதுகளையும் பல்வேறு கேரள மாநில இலக்கிய விருதுகளையும் வாங்கியுள்ளார்.

பத்து வருடங்கள் பாரீக்ஸின்ஸ் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஓ.வி. விஜயன், மார்ச் 30, 2005ல் மறைந்தார்.

கலாக்கிண்டே இதிகாசம் நாவலின் ஒரு சிறு பகுதி, தமிழில் :

முன்பொரு காலத்தில், ராட்சஸ பல்லிகளுக்கும் டினோசர்களுக்கும் வெகு காலம் முன்பு, ஓர் அலாதிமான பயணத்தை துவக்கிய இரு மகரந்தத் துகள்கள். சூர்ய அஸ்தமனத்தின் ஒளிவெள்ளத்தில் குளித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு பள்ளத்தாக்கை வந்தடைந்தன.

"அக்கா, இதற்கும் அப்பால் என்ன இருக்கிறதென பார்க்கலாம் வா" என்றாள் இளைய துகள்.

"பசுமை நிறைந்த இந்த பள்ளத்தாக்கை விட்டு வேறெங்கும் நான் போகப்போவதில்லை" என்றாள் முத்தவள்.

"எனக்கு பயணம் வேண்டும். அறிதலின் சுகம் வேண்டும்" என்றாள் இளையவள், நீண்டிருந்த பாதையை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தபடி.

"அக்காவை மறந்துவிடுவாயா?"

"மாட்டேன்"

"மறப்பாய், தங்கையே. அது தான் விதி. அதில் பிரிவும் துயரமும் மட்டுமே நிறைந்துள்ளன"

இளையவள் பயணத்தைத் தொடர்ந்தாள். முத்த மகரந்தத் துகள் பள்ளத்தாக்கில் தங்கினாள். அவளது வேர் ஈர மண்ணை துளைத்துச்சென்று, மரணத்தையும் நினைவையும் உணவாய்க் கொண்டது. பசுமையும் நிறைவுமாய் அவள் பூயியெங்கும் முளைத்தாள்.

... வெள்ளிக்கொலுசும் மையிட்ட கண்ணுமாய் செதலி மலையின் அடிவாரத்தில் பூப்பறிக்க வந்தாள் அச்சிறுமி. அங்கு சாந்தமாய், தனிமையில் நின்றிருந்தது பூத்துக்குலுங்கும் ஒரு செண்பக மரம். பூப்பறிக்க அதன் சிறு கிளையொன்றை வளைத்தாள் சிறுமி. கிளை முறிக்கையில் செண்பகம் கூறியது, "தங்கையே, என்னை மறந்துவிட்டாய்!"

வெ. சித்தார்த்

ஒரு மிகச்சிறந்த மரணம் - அய்யனார் விஸ்வநாதன்

"என் கணவரது உடல் நகரத்தில் இருந்து இந்த மலைகிராமத்திற்கு கிராம வாசிகளால் சுமக்கப்பட்டு கொண்டுவரப்பட வேண்டும்" என்ற ஒரு வயதான மனைவியின் வேண்டுகோளோடு துவங்குகிறது இப்படம்.

"Rememberance" என்ற பாவோ ஷீயின் நாவலை தழுவி எடுக்கப்பட்ட இந்த சீன மொழி திரைப்படம், 1999 ஆம் ஆண்டு புகழ் பெற்ற இயக்குனரான ஷாங்க் யிமோ (shang yimou) வின் இயக்கத்தில் வெளிவந்தது. அழகியல் ரீதியான முக்கியமான படைப்பு என சொல்லலாம். இப்படம் ஒரு மோசமான குளிர்காலத்தில் கருப்பு வெள்ளையில் துவங்குகிறது. தந்தையின் மரண செய்தியறிந்து நகரத்திலிருந்து வந்த தன் மகனிடம் சிரமமான ஒரு வேண்டுகோளை வைத்துவிட்டு தன் கனவனின் இறுதி சடங்கிற்கான ஆடையை நெய்யத்தொடங்குகிறாள் அந்த தாய்.

பனிப்பொழிவு மோசமாக தாக்கியிருக்கும் அந்த கிராமத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் ஏற்கனவே நகரங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து விட்டிருந்தனர். தனது தந்தையின் உடலை மருத்துவமனையிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கும் கிராமத்திற்கு சுமந்தபடி கொண்டு செல்வதில் இருக்கும் சிக்கல்களை உணர்ந்து அக்கிராம மக்களின் உதவி வேண்டி செல்கிறாள்.

இடையில் வண்ணங்களை குழைத்து Luo Changyu (Hao Zheng) என்ற ஆசிரியனின் வாழ்வு சொல்லப்படுகிறது. பள்ளிக்கூடம் இல்லாத அந்த மலை சூழ்ந்த கிராமத்தில் முதன் முதலில் ஆசிரியனாக வருகிறான் ஒரு இளைஞன். அந்த கிராம மக்கள் அவனுடன் சேர்ந்து பள்ளிக்கூடத்தை கட்டும் பணியில் ஈடுபடுகின்றனர். முதல் பார்வையிலே அவனிடம் மனதை பறிகொடுக்கும் Zhao Di (Zhang ziyi) அவன் பார்வை படும் இடங்களில் சுற்றி வருகிறாள். அந்த ஆசிரியனின் குரல் கேட்பதற்காக அவள் வீட்டிலிருந்து வெகு தொலைவிலிருக்கும் கிணற்றுக்கு நீரெடுக்க வருவதும் அரசியல் காரணங்களுக்காய் அவனை சிறைப்பிடித்து செல்வதை கேள்விப்பட்டு அந்த மலைப்பாதையில் பதபதைப்போடு ஓடிவருவதுமாய் ஒரு எளிமையான கிராமத்து பெண்ணின் காதலை அழகாய் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவனுக்காக உருகி, தவித்து, ஏங்கி அதில் வெற்றியும் பெறுகிறாள். படம் முழுக்க அந்த ஆசிரியனைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். அவனின் எளிமை, அன்பு, உரிமைக்காக போராடும் குணம் என மிகச்சிறந்த மனிதன் ஒருவனின் தன்னலம் கருதா தொண்டை பாராட்டுகிறார்கள். இதை எல்லாவற்றையும் விட அந்த பெண்ணின் கண்மூடித்தனமான காதல் அம்மனிதனை மிக உயரத்திற்கு கொண்டு செல்கிறது.

ஒரு பெண்ணின் எல்லைகளற்ற அன்பை உள்வாங்கிக் கொண்டு அந்த கிராமத்திலேயே தன் வாழ்நாள் முழுதும் செலவிட்டு ஒரு தலைசிறந்த ஆசிரியனாய் எண்ணற்ற மாணவர்களை உருவாக்கி அந்த கிராமத்தை விட்டு வெளியேற மறுத்து ஒரு மோசமான பனி நாளில் இறந்து போகிறார். அவரின் இறுதிசடங்குகள் அவரது மனைவியின் ஆசைப்படி நிறைவேறுகிறது. உலகின் பல பாகங்களிலிருந்து அவரின் மாணவர்கள் குழுமி ஒரு மிகச்சிறந்த மனிதனின் மரணத்தை சிறப்பிக்கின்றனர்.

உயரமாய் புற்கள் வளர்ந்த மிக நீளமான, நகரத்தை இணைக்கும் அச்சாலை படத்தின் மிகச் சிறந்த குறியீடு. இந்த பெண் அவனை முதலில் காண்பது, கொட்டும் மழையில் அவனின் திரும்புதல்களுக்காய் காத்துகிடப்பது. எப்போதும் அவனை

சந்திக்க ஓடிக்கொண்டே இருப்பதனை அந்த சாலை முழுக்க அவள் காதல் பரவிக்கிடக்கிறது. இறுதியில் அவன் உடலை சுமந்தபடி ஒரு பெரும் கூட்டம் அச்சாலையை நிறைப்பது கவித்துவம். ஒரு மிகச்சிறந்த மரணம் இப்படித்தான் இருக்கமுடியும்.

தன் தாய்க்காக ஒரே ஒரு நாள் அப்பள்ளியில் பாடம் சொல்லிவந்துவிட்டு விடைபெறுகிறான் அவளது மகன். அவனது தந்தையின் குரலைப்போல் இல்லாவிட்டாலும் மகனது குரலும் காற்றில் கலன்க்கிறது.

மிகப் பெரிய பள்ளிக்கூடத்தை கட்டிவிட வேண்டும் என்கிற அந்த ஆசிரியனின் ஆசை நிறைவேறாமலேயே போய் விடுகிறது. அந்த சிறிய மலைக்கிராம பள்ளி பராமரிப்புகள் ஏதுமற்றும், அடுத்த ஆசிரியன் யார்? மற்றும் அடுத்த தலைமுறைக்கான கல்வி பற்றிய கேள்விகளோடு படம் முடிகிறது.

இத்திரைப்படம் மூலம் தனிமனிதனது வேர் சார்ந்த கடமைகளின் அவசியத்தை முன் வைக்கிறார் ஷாங்க் யிமோ.

படம் : The Road Home மொழி : சீன மொழி இயக்கம் : ஷாங்க் யிமோ

மொழிப்பெயர்ப்பு கதை

இதயதேவி - வைக்கம் முகம்மது பஷீர்

- மலையாளத்திலிருந்து தமிழில் : வெ. சித்தார்த்

வைக்கம் முகம்மது பஷீர் மலையாளத்தின் தலைசிறந்த இலக்கிய ஆளுமைகளில் ஒருவர். 1937 முதல் 1941 வரை இவர் எழுதிய கதைகள் அடங்கிய "விஷப்பு"(பசி) என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள கதை இது.

நினைவின் ஆழத்தில் புதைந்து போயிருந்த அது நிலவொளியில் மூழ்கும் தாஜ்மகாலென தெளிவடைகிறது இப்போது. அந்தக் காதல் கதை துக்கம் நிறைந்ததாய் இருக்கலாம். இல்லையெனில் வேறேதோ, அதன் சூட்சுமத்தைப் பற்றி நான் ஒன்றும் விளக்கப்போவதில்லை.

பிரம்மாண்டமான கட்டிடங்கள் நிறைந்த தெருக்களின் வழியே தாய் தந்தையற்ற அனாதையாய் திரிந்துகொண்டிருந்தேன், அதன் விரிவைக் கண்டு ஆச்சரியப்படும் லட்சோபலட்சம் மனிதர்களை இடித்துரசியபடி. சப்தங்கள் நிறைந்த, விசாலமான இந்நகரம் என்னை மிகவும் துன்புறுத்தியது. எவ்வளவு முயற்சித்தும் வேலை கிடைக்கவில்லை. எனக்கு மட்டும் ஓர் அடைக்கலமில்லை. உடலும் மனதும் ரணப்பட்டிருந்தன. உச்சிவெயிலில் இருந்து தப்பிக்க அருங்காட்சியகத்தினுள் நுழைந்தேன். அங்கிருந்த எதையும் நின்று பார்க்கவில்லை. மரநிழலிலிருந்த இருக்கையில் சென்றமர்ந்தேன். என்னருகில் ஓர் பெண் சிற்பம். வெண்பளிங்கில் செய்யப்பட்டது. உறைந்த நிலா பெண் உரு கொண்டதைப் போன்ற தோற்றம். அங்கங்கெல்லாம் பூர்ண வளர்ச்சியடைந்திருந்தன. முந்திரி இலைகளைக் கொண்டு மானம் காத்துக்கொண்டிருந்தது அது.

என் கண்கள் கலையெழுச்சிமிக்க அந்த மௌன அழகில் பதிந்திருந்தன-ஆனால் சிந்தனை துக்கம் நிரம்பியதாய், மேகங்களினிடையே ஓடும் நதியினைப்போல் எங்கெங்கோ பாய்ந்துக் கொண்டிருந்தது. நான் இருப்பது நகரத்தின் இதயத்தில் எனும் நினைவே மறந்துபோனது. அப்போது தான் இடிமுழக்கம் போன்ற சத்தத்துடன் இந்தியில் அந்தக் கேள்வி:

'நீ யார்?'

சிவப்பேறிய இரு கண்கள் என்னை உற்றுநோக்கின. செம்மண் அப்பிய உடைகள் அணிந்த பார்ஸி இளைஞன். தூக்கலான வியர்வை நெடி - கூடவே ஏதோ வன மிருகத்தின் மேலிருந்தெழுவதைப் போன்ற கெட்ட வாடையும். அச்சமுற்றவனாய் திகைத்து நின்றவிட்டேன் நான். இலக்கில்லாத அந்த கண்களில் ஒரு பிரகாசம் தோன்றியது. கோபம் கணன்ற அந்த முகத்தில் ஓர் புன்சிரிப்பு நிழலெனப் படர்ந்தது.

'ஓ. நீ தானா?' சிரித்துக்கொண்டே அவன் எனக்கு கைகொடுத்தான். அந்த முகமாற்றத்திற்கான காரணம் என்னவென்று ஆச்சரியப்பட்டேன். அந்த மனிதனை அப்போது தான் முதல்முறையாக காண்கிறேன்.

'நீ அவனோ என்று நினைத்துவிட்டேன்'

'எவன்?'

'தெரியாதா?' ஆச்சரியத்துடன் என்னைப் பார்த்தான். உலகப்புகழ் பெற்ற அவனைப் பற்றிய எனது அறியாமையை எண்ணி சிரித்தான்.

'என்னுடைய ஜட்காகாரன்!'

'ஜட்காகாரன்?'

'அவன் தான். என்னுடைய இதயதேவியை....'

'இதயதேவியை?'

அந்த கேள்விக்கு விடை கிடைக்கவில்லை. அவன் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டான் என்றெனக்குத் தோன்றியது. துக்கம் நிறைந்த அசைவுகளுடன், காதலின் உணர்வெழுச்சியுடன் அச்சிலையருகே சென்றான். ஒரு நாற்பது ஐம்பது கண்கள் அவனை பின் தொடர்ந்தன. சிலது ஏனென்புனைகை தூவியபடி. சிலது உணர்ச்சிகளற்று.

வெண்பளிங்குச் சிற்பம் புன்னகைக்கும் பாவனையுடன் நின்றது.

'தில்பஹார்!' உணர்ச்சிப்பொங்க அழைத்தான். வேதனையுடன் அக்கண்கள் உயர்ந்தன.

'நான் தாமதித்து விட்டேனா?' தீனமாய் எழுந்தது அந்தக் குரல்!

நிறைந்தொழுகிய கண்களுடன் அந்த முகத்தை பார்த்துக்கொண்டு அதன் பாதங்களில் விழுந்தான். பதிலேதும் கிடைக்காததால் மீண்டும் எழுந்து சிற்பத்தை கட்டிப்பிடித்தான். அதன் மார்பில் முகம் புதைத்து உடைந்தழுதான்:

'தேவீ! இன்றாவது என்னோடு பேச....'.



கவிச்சொற்கள்

ஆழி - கடல்

ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார்.

பனுவல் - புத்தகம், நூல்.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு.

“எந்தையும் இலமே”

அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் ழிலவின்
எந்தையும் உடையேம் எம் குன்றும் பிறர் கொளர்
இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் ழிலவில்
வென்றுஎறி முரசின் வேந்தர்எம்
குன்றும் கொண்டர் யாம் எந்தையும் இலமே

(பாரி கொல்லப்பட்ட பின் பாடியது)

பாடல் பொருள்:

சென்ற மாதம் இதே நிலவு தண்ணொளி வீசிற்று. அன்று எங்களுடன் தந்தை இருந்தார். எங்கள் குன்றும் இருந்தது. இன்று இந்த நிலவு வீசுகிறது. எங்களுக்கு தந்தையும் இல்லை. நாடும் இல்லை.

கவிஞர் குறிப்பு:

பாரிமகளிர்: பாரி வள்ளலின் மகள்களான இவ்விருவரும் பாரி இறந்தபின் பாடிய பாடல் இது. பாரியின் மரணத்துக்குப் பின் அவனது நெருங்கிய நண்பரான கபிலர் இவ்விரு பெண்களுக்கும் அரிதின் முயன்று திருமணம் செய்துவைத்தார். பாரிமகளிர் பாடியது இந்த ஒரு பாடல் மட்டும் தான்.

புறநானூறு: பாடல் - 112

நன்றி : ஆர். சிவகுமார் (கொங்குதேர் வாழ்க்கை)

வலம்புரியின் முதல் இதழை வெளியிட்டார் இந்திய தூதர்

- வளநாடன்

கடந்த 22.3.2007 வியாழக்கிழமை மாலை 3:30 மணியளவில் குவைத்தில் ஒரு செங்கோட்டை என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படும் நம் இந்திய தூதரகத்தில், இந்திய திருநாட்டின் தூதர் மாண்புமிகு கணபதி அவர்களோடும், இந்திய தூதரக சங்கக் கூட்டமைப்புகளின் முதன்மைச் செயலாளர் திரு. தாமஸ் அவர்களோடும் பாலைக்குயில்கள் தமிழ்க் கவிஞர்கள் சங்கத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்ட இனிய இலக்கிய நேர்காணல் நிகழ்ந்தது.

சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் இல்லாத அந்த சந்திப்பின்போது பாலைக்குயில்களின் இயக்கமும் நோக்கமும் செயல்படும் விதமும் தூதர் அவர்களால் கேட்டறியப்பட்டது. இனி வரும் காலத்தில் சங்கத்தின் செயல்பாடுகள் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதைப் பற்றிய தனது கருத்துக்களை தூதர் பகிர்ந்துகொண்டார்.

இதன் பின், திருவள்ளுவரின் படம் தாங்கி வந்திருந்த பாலைக்குயில்களின் "வலம்புரி" இலக்கிய மாத இதழின் முதல் பிரதியை தூதர் வெளியிட திரு. தாமஸ் பெற்றுக்கொண்டார். பாலைக்குயில்களின் இலக்கிய பாதையில் இவ்விதழ் இன்னுமொரு மைல்கல். முழுமையானதொரு இலக்கியச் செறிவோடு வியாபார மற்றும் விளம்பர நோக்கமின்றிச் செயல்படும் அமைப்பின் செயல்பாட்டினை அறிந்து மகிழ்ந்து பாராட்டினார் தூதர் கணபதி அவர்கள். வாழ்க வலம்புரி என்கிற வாழ்த்தொலிகள் ரீங்காரமிட விடைப்பெற்றோம்.

கைக்குந்தை

கைக்குழந்தை
கணவனோடு பயணம்

பேருந்தில் சந்திப்பு
ஒரு சில மணித்துளிகள்
நலமா !
நலம்..

நலம்காண ஆவல்
நல் வாழ்த்துக்கள்
விழிகளின் உரையாடல்

விடைப்பெற்ற வேளை
அணைத்திருந்த
மழலை அழுதது
தாயின் மனவலியோ !!!

வயி.பி.மதியழகன்

யாராவது
மாலை தொடுக்கட்டுமென
கடல் தன் நுரைப் பூக்களை
அலைகளிடம் கொடுத்தனுப்புகிறது



யாரை மணப்பதற்கு
யார் வளைத்த வில்லோ
அவர்கள் போனபின்பு
அனாதையாய் வானத்தில்



அழுவதற்கு
மொழிதேடியலைந்து
அகப்படாமல்
மௌனத்தை மனனித்து
நிசப்தமாய் அழுதுபார்த்து
பீரிட்டெழும் துக்கங்களை
நிர்மூலமாக்க முயன்று தோற்று
விழி நதி இணைய மூர்ச்சையாகி
பின்
விழித்து
எதார்த்தத்தை எதிர்கொள்ள
சமருக்கு தயாராகி
புனையப்படுகிறது
என்
வீரவேடம்

- வளநாடன்

பலிபீடக் குறிப்புகள்

திசைப்பறவை குடியொன்றின் உறைவிடம்.
ஆதவனின் கதிர்கொண்டு
உயிர்க்காற்றை உருவாக்கும்
ரசவாதக் கூடம்.
காட்டாற்று வெள்ளத்தில்
மண்காக்கும் அரண்.
தேடி வரும் உயிர்க்கெல்லாம்
கனி தரும் உணவகம்.
ஆயினும் அது ஒரு மரம் தான்.
தயங்காமல் வெட்டு.

வெ. சித்தார்த்

எத்தனைமுறை விலக்கினாலும்
திரும்பத் திரும்பப் புரண்டு
மேலே கால் தூக்கிப்போடும்
குழந்தையாய் நினைவுகள்



ஆற்றுக்குத் தெரியுமா
அடித்துச் சொல்லப்பட்டவளின்
காதழு



எப்போதாவது
பிடித்திருக்கிறது
உனக்கும் எனக்குமான
உலகத்தில்
மற்றவர்களை

- கனிமொழி

சண்டையிட்டுக் கொண்ட
இரவொன்றில்
உன் மேல் பட்ட விரல்கள்
அன்னியன் மேல்பட்ட
உணர்வோடு
உள்ளிழுத்துக் கொண்ட நினைவு
உன்னோடு
சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்
இந்தக் கணத்தில்
பின்னிருந்து கண் பொத்தி விளையாடுகிறது



அறைக்குள் மெல்ல நுழையும் வெளிச்சம்
உட்கார இடம் தேடி
அலமாரி, கட்டில்
அறையின் மூலைகளென
சுற்றி விட்டு
தொட்டிலில் உறங்கும்
குழந்தையின்
நெற்றியில் முத்தமிட்டு
உடன் படுத்து உறங்கிப் போகிறது

- அ. வெண்ணிலா

எப்பொழுதும் யாரோ அந்தத்
திருப்பத்தில் ஒளிந்து நின்றவாறு எட்டிப்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
அப்போதைக்கப்போது _ என்
பிடியிலிருந்து எல்லாவற்றையும்
இழுத்துக்கொள்ள. தொடர் ஓட்டப்
பந்தயமல்ல நாம் பங்கெடுத்துக்
கொண்டிருப்பது. எப்படி புரிய வைப்பது?
அது தானோ இது...? புரிந்தும்
புரியாததுமான பாவனையோடு அவர்கள்
கைகளை நீட்டிக்
காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விளங்கிக்
கொள்ளவோ, விளக்கிச் சொல்லவோ
எதுவுமில்லை என்ற பாவனையோடு
முன்னேறிய வண்ணம் நீங்கள். என்ன
பாவனையேற்பது என்று
எண்ணியெண்ணித் தோற்பதாய்
அடிக்கொரு தரம் விக்கித்து நிற்கும் என்
கைப்பிடிக்குள் குழைசேறாகிறது காலம்

- ரிஷி

தாய்மை

செதுக்கப்படாத
கல் ஒன்று
புரண்டு புரண்டு
படுக்கிறது
இன்னொரு கல்லைச்
செதுக்கிக்கொண்டே



செத்துப்போன மாட்டைத்
தோலுரிக்கும்போது
காகம் விரட்டுவேன்
வெகுநேரம் நின்று வாங்கிய
ஊர்ச்சோற்றைத் தின்றுவிட்டு
சுடுசோறென பெருமைபேசுவேன்.
தப்பட்டை மாட்டிய அப்பா
தெருவில் எதிர்ப்படும்போது
முகம் மறைத்து கடந்துவிடுவேன்
அப்பாவின் தொழிலும் ஆண்டுவருமானமும்
சொல்ல முடியாமல்
வாத்தியாரிடம் அடிவாங்குவேன்.
தோழிகளற்ற
பின்வரிசையி லமர்ந்து
தெரியாமல் அழுவேன்
இப்போது
யாரேனும் கேட்க நேர்ந்தால்
பளிச்சென்று சொல்லிவிடுகிறேன்
பறச்சி என்று

- சுகிர்தராணி

நீரின் உருவம்

ஒரு துளிதான்
ஓடும்போது துளியல்ல
நதி
ஒரு துளிதான்
என்றாலும்
கடல்
ஒரு துளிதான்
என்றாலும்
உலகு
நீரின்றி அமையாது
உலகு

- மாலதி மைத்ரி

மரண வீட்டிலிருந்து
எதுவும் ஓட்டுவதில்லை
பிள்ளைகள் மீது.
கீறியெழும் அழுகுரல்கள்
பழகிப்போய்
உயிரற்றத் தாயின்
தலைமாட்டில் உட்கார்ந்து
பிஸ்கெட் தின்கிறாள் மகள்



என்னதான் நடந்து பார்த்தாலும்
என் ஆக்ரமிப்பு சின்னமுலைதான்.
ஓரேயொரு சிறகுச் சிமிட்டலில்
மாடிப்பரப்பின் அகலத்தை
அழித்துப் போகிறது
அந்தச் சிட்டுக்குருவி



நகரும் வாழ்வில்
மழையாகக் கடக்கின்றன
இனிய நிமிடங்கள்.
சுமப்பதில்லை நான்
எடை கூடிய இறந்தகாலத்தை.
அனுசரணைகளை உடைத்துவிட்டு
என்னிலிருந்து
வெளியேறும்
ஒருத்தியை
அஞ்சுகிறேன் நானே.



நதியின் கண்ணாடியில்
காடு முகம் திருத்துகிறது.
சித்திரத்திற்கு நிறம் பொறுக்க
தாவரங்கள் பூத்த
புதருக்குள் அலைகிறான் ஓவியன்.
தூரிகையின் நுனி
வெப்பத்தில் குழைய
பூரணமுறாத கோடுகளைக் கூட்டி.
மலையுச்சியில் குவிக்கும்போது
மாறுகிறது பெளர்ணமி
ஒரு வர்ணக் குளமாக.

- உமா மகேஸ்வரி

கணினியில் தமிழ் - ஓர் அறிமுகம்

- மஞ்சூர் ராசா

கணினியில் எவ்வாறு தமிழில் தட்டச்சுவது என்பது இன்று பலருக்கும் ஏற்படும் ஒரு முக்கிய சந்தேகம். தமிழ் தட்டெழுத்து பயின்றிருந்தால்தான் கணினியிலும் தட்டச்சு முடியும் என்ற ஒரு மாயை இருந்து வருகிறது. அதனாலேயே பலரும் கணினியில் தட்டச்சு முயல்வதும் இல்லை, முன்வருவதும் இல்லை. கணினியில் தமிழ் தட்டச்சு செய்வது எப்படி என்பதை சொல்வதற்கு முன் அதைப்பற்றிய முக்கிய சில தகவல்களை தெரிந்துக்கொள்வது முக்கியம். கணினியில் தமிழில் தட்டச்சுவது என்பதுகளின் இறுதியிலும் தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்திலும் முதன் முதலாக முயற்சிக்கப்பட்டது. அந்த காலகட்டத்தில் தமிழ் தட்டெழுத்து விசைப்பலகையையொட்டியே எழுத்துருக்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டன. ஒரு சில எழுத்துருக்களும் அதற்காக உருவாக்கப்பட்டன.

ஆனால் இந்த எழுத்துருக்களை இணையத்தளங்களில் பயன்படுத்தப்படுவதில் பல நடைமுறை சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. இது போன்ற பல தடைகளைக் கருத்தில் கொண்டு அனைவரும் ஒருங்கிணைந்த ரீதியில் தமிழை பயன்படுத்தவேண்டும் என்ற நிலையில் தகவல் பரிமாற்றத்திற்கான தமிழ் நியமக் குறியீட்டு முறை (i.e. TSCII Tamil Standard Code for Information Interchange) உருவாகியது.

ஒருங்குறி (யுனிகோட்) (unicode) காலத்தாமதமாக அறிமுகமாகி இன்று பரவலாக பயன்படுத்தப்படும் முறையாகும். ஒருங்குறியானது (யுனிகோடானது) ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஓரிடம் என்று உலகின் பிரதான மொழிகளை ஒன்றிணைத்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இன்று எல்லாவித கணினிகளிலும் தமிழ் ஒருங்குறி வசதியுள்ளது. உலகில் உள்ள தேடுபொறிகள் (Search Engines) கூகிள் மற்றும் யாகூ. ஒருங்குறியில் தேடல்கள் செய்ய வல்லன.

ஒருங்குறியிலோ அல்லது திஸ்கியிலோ தட்டச்சு செய்ய தனியாக தட்டெழுத்து பயிற்சி அவசியமில்லை என்பதுதான் இதில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அம்சம். உங்களுக்கு ஆங்கில தட்டெழுத்து பயிற்சி இருந்தாலே போதும். ஏனெனில் தமிழை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் தட்டச்சினால் போதும். உதாரணமாக அம்மா என்பதை ammaa என்று தட்டச்சினாலே போதும். தற்போதைய அனைத்து கணினி செயல்பாடுகளிலும் (விண்டோஸ் எக்ஸ்பி, விஸ்டா) ஒருங்குறி தமிழ் எழுத்துக்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சில நிரலிகளை பயன்படுத்தி மிகவும் சுலபமாக நீங்கள் தமிழில் தட்டச்சு முடியும்.

எ-கலப்பை 2.0 (e-Kalappai 2.0) (சுட்டி: <http://thamizha.com>)

இச்செயலி மூலம் அஞ்சல் விசைப்பலகை கொண்டு Unicode, TSCII குறியீட்டில் தமிழை 'விண்டோஸ் இயங்குதள செயலிகளில் தட்டச்சு செய்ய முடியும்.

முரசு அஞ்சல் (சுட்டி: www.murasu.com)

தமிழை உள்ளீடு செய்யும் ஒரு செயலி. திஸ்கி மற்றும் யுனிகோட் எழுத்துக்களை இதன் உதவியுடன் உள்ளீடு செய்ய முடியும். அதனுடன் "எழுத்துரு மாற்றி" மற்றும் "மின்னஞ்சல்" போன்ற பல செயற்பாடுகளை இது செய்கின்றது. அத்துடன் பல தமிழ் வலைப்பக்கங்களில் தமிழை வாசிக்கவும் இந்த செயலி உதவி புரிகின்றது.

'அழகி' தமிழ் மென்பொருள் (சுட்டி: www.azhagi.com)

தனித்துவம் வாய்ந்த ஒரு பன்முகப் பயன்பாட்டு மென்பொருள். விண்டோஸின் அனைத்து செயலிகளிலும் நேரடியாகவே தட்டச்சு செய்ய வல்லது.

இது தவிர எந்தவித நிரலியும் இல்லாமல் நேரடியாகவே www.higopi.com என்ற தளத்தில் மேற்கண்ட முறையை பயன்படுத்தி தமிழில் தட்டச்சலாம்.

மேலும் விவரங்களுக்கு வலம்புரி மின்னஞ்சலுக்கு உங்கள் மடல்களை அனுப்புங்கள்.

தேவதேவன்

ஆசிரியப் பணி புரியும் இவரது இயற்பெயர் "பிச்சுமணி கைவல்யம்". "அழகிய மணல் தேரிகளை உடையதாய் இருந்த தூத்துக்குடி" என தான் குடியிருக்கும் நகரினை நினைவுகூர்கிறார். குளித்துக் கரையேறாத கோபியர்கள் என்ற தொகுப்பில் தனது எழுத்தை துவக்கிய இவர் தனது இரண்டாவது கவிதைத் தொகுப்பிலேயே (மின்னற்பொழுதே தூரம்) சிக்கலான கவிதைப் படிமங்களை வெற்றிகரமாக கையாளும் ஆளுமை பெற்றார். இயற்கையும் அதனைச் சார்ந்து எழும் ஆன்மீகத் தேடுதலும் இவரது கவிதையின் சாரமாக அறியப்படுவன.

விண்ணளவு பூமி தொகுதியிலிருந்து...

ஒரு புல்லின் உதவிகொண்டு
பூமியிலொரு பச்சைக் கம்பளம் விரித்தேன்
ஒரு மரக்கிளையின் உதவிகொண்டு
புள்ளினங்கள் கொஞ்சம்
ஓர் பள்ளத்தாக்கை எழுப்பினேன்
ஒரு கூழாங்கல்லின் உதவிகொண்டு
மலையடுக்குகளையும் அருவிகளையும் உருவாக்கினேன்
ஒரு தேன்சிட்டின் ஆலோசனை கொண்டு
விண்ணிலோர் மாளிகை அமைத்தேன்
ஒரு கண்ணீர் துளிகொண்டு
வானமெங்கும் கார்மேகங்களைப் படரவிட்டேன்

குழந்தைகள் என்றால்...

குழந்தைகளென்றால் கடவுளுக்கு ரொம்ப பிடிக்குமாம்
குழந்தைக்கு அதைப்பற்றி என்ன?
கடவுள் எப்போதும் குழந்தைகளோடு இருக்கிறாராம்
குழந்தைக்கு அதைப்பற்றி என்ன?
அண்டத்திலேயே பெரிய சிம்மாசனம் கடவுளுடையது தானாம்
குழந்தைக்கு அதைப்பற்றி என்ன?
கடவுள் அதிலே வந்து குந்தியிருக்காதப்போ
குழந்தைகள் அதிலே ஏறி உட்கார்ந்து நடிக்குமாம்
கடவுளுக்கு அதைப்பற்றி என்ன?
சமயங்களில் குழந்தை அதிலே சிறுநீர் பெய்துவிடுமாம்
கடவுளுக்கு அதைப்பற்றி என்ன?

தவளைகள்

குதித்துக் குதித்துக் குதித்தே
நிதம் சாகின்றன
தூரம்வந்துவிட்ட தவளைகள்.